

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	2025010076
Dátum vydania rozhodnutia:	08.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2025010076.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na neverejnom zasadnutí konanom 8. júla 2026 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného Z. D. o ním podanom odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/25/2025, z 24. februára 2026

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Z. D. zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozhodol rozsudkom, sp. zn. 3Ntc/25/2025, z 24. februára 2026 tak, že:
„I. Podľa § 17 odsek 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, v príslušnom znení,

sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 073 Hv 128/23m zo dňa 24.11.2023, právoplatný dňa 24.11.2023, vo vzťahu k osobe odsúdeného

Z. D. nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom X. S. XX/X/X, XXXX K., Rakúska republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike,

ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1 č. 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, na tom skutkovom základe, že

dňa 22.10.2023 vo K. spáchal recidívu (§ 39 Trestného zákona) tým, že cudzie hnutelné veci, a to dve balenia cigariet v celkovej hodnote 14,60 eur, odcudzil C. C. vlámaním do jeho tabakového automatu, a to otvorením zámkového mechanizmu automatu iným, ako na riadne otvorenie určeným nástrojom, pričom pomocou špeciálne tvarovaného kovového drôtu vybral balenia cigariet z najspodnejšieho radu automatu tak, že následne spadli do výdajného otvoru, s úmyslom si ich prisvojiť a neprávom sa obohatiť,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 577 dní.

II. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdený Z. D. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.“

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

„V podaní z 23. januára 2026, doručenom krajskému súdu 27. januára 2026, prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava uviedol, že sú splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia a navrhol, aby krajský súd rozhodol o uznaní a vykonaní rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 073 Hv 128/23m, z 24. novembra 2023, právoplatného toho istého dňa.

V prvom rade krajský súd preskúmal, či sú splnené podmienky v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) až c) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, pričom zistil že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, avšak obvyklý pobyt má odsúdený v Rakúskej republike. Podľa názoru krajského súdu je však splnená podmienka pre uznanie a výkon rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 073 Hv 128/23m, z 24. novembra 2023 uvedená v § 4 ods. 1 písm. b) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a to s ohľadom na skutočnosť, že z lustrácie v registri obyvateľov vyplýva, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, a zároveň rozhodnutím Spolkového cudzineckého a azylového úradu č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX z 19. septembra 2024 bolo rozhodnuté, že proti odsúdenému bol vydaný zákaz pobytu na obdobie 5 rokov.

Z predloženého osvedčenia (aj zápisnice z 5. júna 2025) vyplýva, že odsúdený nesúhlasí s prevzatím výkonu trestu odňatia slobody a zaslaním rozsudku a iných podkladov potrebných na prevzatie výkonu trestu odňatia slobody, keďže podľa vlastného vyjadrenia ako moslim by mal na území Slovenskej republiky problémy. Súhlas odsúdeného s odovzdaním výkonu rozhodnutia sa však nevyžaduje, a to z dôvodu splnenia výnimky uvedenej v článku 6 ods. 2 písm. b) rámcového rozhodnutia, pretože rozsudok Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 073 Hv 128/23m, z 24. novembra 2023, ktorý je predmetom tohto uznávacieho konania, bol spolu s osvedčením postúpený Slovenskej republike, do ktorej po výkone trestu odňatia slobody má byť odsúdený vyhostený (pretože je občanom Slovenskej republiky) na základe správneho rozhodnutia Spolkového cudzineckého a azylového úradu, z 18. septembra 2024, č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX, ktorým sa mu ukladá zákaz pobytu na dobu 5 rokov. Uvedená skutočnosť, že odsúdený nesúhlasí s prevzatím výkonu trestu odňatia slobody a zaslaním rozsudku a iných podkladov potrebných na prevzatie výkonu trestu odňatia slobody, nemá žiadny vplyv na rozhodovanie tunajšieho súdu o uznaní a výkone rozsudku štátu pôvodu a nie je dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. g) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí (rovnako tak nemá na dané vplyv ani nijak bližšie z jeho strany nevysvetlené/nezdôvodnené tvrdenie, že ako moslim by mal v Slovenskej republike ním nešpecifikované problémy).

Krajský súd konštatuje, že skutok opísaný v rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, z 24. novembra 2023, sp. zn. 073 Hv 128/23m, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, konkrétne je ho možné právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že podmienka obojstrannej trestnosti je v tomto prípade splnená.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a po oboznámení sa predovšetkým s predloženými rozhodnutiami ako aj ďalšími listinami, najmä predloženým osvedčením, krajský súd, aj s poukazom na ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, resp. § 16 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali odmietnuť vydanie rozhodnutia o uznaní vo vzťahu k rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 073 Hv 128/23m, z 24. novembra 2023.

Keďže krajský súd nezistil žiaden dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 073 Hv 128/23m, z 24. novembra 2023, tak postupom podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí rozhodol o uznaní tohto rozhodnutia a súčasne aj o výkone uloženej trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody vo výmere 577 dní bez jej premeny, nakoľko táto

trestná sankcia a jej trvanie sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

V rámci tohto výroku týkajúceho sa zaradenia odsúdeného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, tunajší súd rešpektoval kritéria uvedené v § 17 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, podľa ktorých nesmie prevzatý výrok o treste zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženú trestnú sankciu. V tejto súvislosti nie je možné posúdiť, ktorému stupňu stráženia podľa § 48 Trestného zákona zodpovedajú aktuálne podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike. Preto tunajší súd postupoval v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obvineného/odsúdeného a podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, resp. § 17 ods. 4 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdeného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s najmiernejším, teda s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko takéto zaradenie rešpektuje princíp nezhoršenia postavenia odsúdeného vyjadreného v ustanovení § 17 ods. 2, ods. 4 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.“

Odsúdený Z. D. podal proti označenému rozsudku krajského súdu odvolanie, v ktorom uviedol, že v Rakúsku „musí robiť terapiu vo väzení“, pretože „dostal od súdu § 68“, podľa ktorého mu rakúsky súd prikazuje túto terapiu, ktorú robí cez Verein Grüner Kreis, o čom poslal potvrdenie (č. l. 177).

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného Z. D. nie je dôvodné.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takeého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o úvahy a závery Krajského súdu v Trnave, týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie rozhodnutia o uznaní a výkone (§ 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí) a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, tieto považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené a dostatočné.

V rámci uvedeného konania dospel krajský súd k správne mu zisteniu, že v prejednávanej veci sú splnené

podmienky pre uznanie a výkon v úvode označeného rozsudku plynúce z citovaného ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno b) zákona č. 549/2011 Z. z., pretože odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky a po výkone trestu bude vyhostený na územie Slovenskej republiky na základe rozhodnutia Spolkového cudzineckého a azylového úradu číslo: XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, z 19. septembra 2024, ktorým mu bol uložený zákaz pobytu na 5 rokov.

Príslušný súd v prípade občana Slovenskej republiky odsúdeného na trestnú sankciu v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 16 a § 17 zákona č. 549/2011 Z. z. nemôže konať inak, než také rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk. V zmysle Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, je totiž jedným zo základných pilierov uznávacieho konania vzájomná dôvera v právne systémy ostatných členských štátov, pričom má uľahčiť uznanie a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. Zjednodušene povedané, ak súd nezistí niektorý z dôvodov odmietnutia špecifikovaný v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., rozhodne o tom, že rozhodnutie sa uzná a vykoná; nepostupuje teda ako ďalšia odvolacia inštancia a konanie v štáte pôvodu neskúma nad rámec priloženého osvedčenia a rozhodnutia, ktoré má byť predmetom uznávacieho konania.

Krajský súd postupoval správne i v tom, keď pri uznaní rozsudku súdu štátu pôvodu rozhodol podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku tak, že výrok o treste odňatia slobody ponechal bez premeny. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď v zmysle naposledy citovaného ustanovenia v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdeného Z. D. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže takéto zaradenie rešpektuje princíp nezhoršenia postavenia odsúdeného zakotvený v § 17 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Odsúdený v odvolaní namietal, že v Rakúsku musí robiť súdom nariadenú terapiu. Z potvrdenia, ktoré priložil k odvolaniu vyplýva, že odsúdený sa od 25. augusta 2025 zúčastňuje skupinovej terapie zameranej na závislosti. Najvyšší súd však k tomu považuje za potrebné uviesť, že dôvody odmietnutia rozhodnutia o uznaní a výkone sú taxatívne uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. Odvolacia námietka uvádzaná odsúdeným nie je dôvodom, s ktorým zákon automaticky spája účinok v podobe odmietnutia rozhodnutia o uznaní a výkone. Za relevantnú z tohto pohľadu nemožno považovať námietku týkajúcu sa toho, kde sú lepšie alebo horšie podmienky pre výkon trestu resp. iné podmienky vo výkone trestu, ktoré priamo nie sú viazané na výrok uznávaného rozhodnutia.

Najvyšší súd uzatvára, že Krajský súd v Trnave dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú, pričom nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorú by ešte bolo potrebné vyriešiť.

Riadiac sa uvedeným rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uzneseniu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.